

ikke berede Lovforslaget nogen stor Banffelighed, hvis den sidste Paragraf kunde udgaa, og hvis Flertallet i Thinget skulde vælge at vedtage de to første Paragrafer. Med Hensyn til den tredje Paragraf maa jeg paa Forhaand sig, at jeg ikke kan endelig stemme for Lovforslagets Vedtagelse, hvis denne Paragraf bliver staaende. Jeg tror, at det er paa et meget uheldigt Tidspunkt, at den høitværende Krigsminister har forlangt en saadan extraordinær Udgift til Forskytning af Leiren ved Hals, paa en Tid hvor man hører stærke Røster mod vort Forsvarsvæsen, og tilslige, da vi alle vide, at Hærloven skal underkastes en Revision. Vel ser det ud, som om det er et meget uskyldigt Beløb, der her er Tale om, nemlig 58,600 Rd., eller man fraregner de 8,600 Rd., der ville medgaa til nye Anskaffelser og Forbedringer ved de nuværende Leirbygninger, samt de 11,800 Rd., der søges bevilgede paa Tnantensloven til Gjenopførelse af Leiren ved Hals, og man kun tager Beløbet 38,000 Rd., men jeg tror rigtignok, at den høitværende Krigsminister vil komme til at søge en meget betydelig Efterbevilling paa Tillægsbevillingsloven. Jeg tror aldrig, at den høitværende Krigsminister med det Beløb, han har forlangt, vil kunne flytte Leiren fra Hals, thi ved at nedrive de mange store Magasiner og Bygninger vil efter min bestemte Formening en overveiende Del af Materialet gaa tabt; det er Noget, som den, der kjender til en Leir og har set Leirbygninger oprettede, vil indrømme. Det forekommer mig saameget mere urigtigt at gaa ind paa dette Lovforslag, som den høitværende Krigsminister ikke i Motiverne har gjort bestemt Rede for, hvorhen han tænker sig Leiren flyttet. Der staaer rigtignok, at man har tænkt, at den skal opføres i Nærheden af Ny, men det er ikke saa bestemt afsjort, at man med Sikkerhed kan slutte, at det vil blive Tilfældet. De Grunde, som den høitværende Krigsminister i Motiverne har anført for, at man skulde flytte Leiren, ere for mig noget svage og kunne ikke overbevise mig om Rigtigheden af denne Foranstaltning. Der siges i Motiverne, at Terrainen ved Hals nu vil være Størstedelen af Hærens faste Befalingsmænd saa be-

kjendt, at det maasse vilde være uheldigt fremdeles at holde Leirsamlinger der. Jeg skal gjerne indrømme den høitværende Krigsminister, at naar man holder sig til Terrainen inden et Belte af en Mils Afstand fra Hals, ere Befalingsmændene der temmelig godt orienterede, men naar vi tage det i en Udstrækning af 2, 3, 4—5 Mil, saa tror jeg, at deres Kjendskab til Egnen der er ligesaa ringe som deres Kjendskab til Egnen ved Ny. Det er min Opsattelse af disse store Leirsamlinger, at man ikke skal bevæge sig paa en ensformig Plet, men holde større Troppeøvelser, thi ellers kunde man jo foretage Dvælserne hjemme i Garnisonen; der kan man ligesaa godt manøvrere med Kompagnier og Bataljoner. Jeg finder, at Meningen med Leirsamlingen maa være, at saavel Kavalleri og Artilleri som Infanteri skulle indøves med hinanden i større Udstrækning, og til disse Dvælses brugtes Terrainen i flere Miles Udstrækning og Omkreds. Jeg skulde ikke have Noget imod, om man udstrakte Dvælserne saalangt, at man kom til ogsaa at bruge Egnen ved Ny, men jeg kan ikke gaa ind paa, at vi skulde flytte Materialet og Indretninger, der ere opførte med stor Beføstning. Saaledes er der jo med stor Beføstning opført en stor Mængde Brønde, hvilken Udgift jo saaledes vilde være spildt. Naar jeg har udtalt, at man skulde foretage større Dvælses i en større Omkreds, saa vil Forsamlingen maasse opfatte dette saaledes, at jeg vilde pine de stakkels Soldater, men det er paa ingen Maade min Tanke. Min Mening er, at vi have Leiren i Fredens Dage for at uddanne Folk til, at de kunne blive Soldater i Felten og værne om Fædrelandet; men det gaar ikke saaledes i Felten, at man kan afbenytte den Plet, der egner sig bedst til at bevæge sig i, f. Ex. Heder, hvor der ingen Terrainvanffeligheder er, man maa mangen Gang bevæge sig i et kuperet Terrain, som frembyder de største Banffeligheder, og hvor man maa fortsætte sine Bevægelser flere Dage i Råd. Vi maa efter min Formening indrette vore Troppeøvelser saaledes, at de fortsættes i flere Dage og ikke blive paa en ensformig Plet. Jeg indrømmer imidlertid, at der er foretaget en enkelt Dvælses i sidste Aar i den af mig omtalte Retning. —